

LAKIALOITE 51/2007 vp

Laki rikoslain 23 luvun 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Maassamme hukkuu vuosittain noin 200 ihmistä. Puolet kaikista näistä onnettomuuksista tapahtuu alkoholin vaikutuksen alaisena. Noin kahdessa kolmasosassa kuolemaan johtaneista veneilyonnettomuuksista alkoholilla on ollut osuutta onnettomuuteen. Hukkumisonnettomuus on useimmiten monen tekijän summa. Lieväkin humalatila lisää onnettomuusriskiä, koska arviointikyky, reaktionopeus ja liikkeiden hallinta heikkenevät. Onnettomuusriski on kaksinkertainen kahden keskioluen ja kymmenkertainen 5—6 oluen jälkeen. Myös erilaisten huumainien ja väsyttävien lääkkeiden käyttö moninkertaistaa onnettomuusriskiä. Sama alkoholimäärä, joka seurustelutilanteessa ravintolassa on harmiton, voi tilanteessa, jossa on toimittava, aiheuttaa onnettomuuden. Esimerkiksi venettä kuljetettaessa tai uudessa vähäisenkin alkoholimäärä on riski. Alkoholia nauttineena ei useinkaan huomaa suorituskyvyn heikentymistä. Arvostelukyvyn heikentyminen aiheuttaa turhien riskien ottamista, ja humalassa usein tehdään asioita, joita ei tehtäisi selvänä.

Todellisuus on vielä tilastotietojakin synkempi. Alkoholin osuus tapaturman syntyyn kirjataan tilastoihin vasta, jos onnettomuuden uhrin veren alkoholipitoisuus on ollut yli 1 promillea, joka on vesiliikennejuopumuksen alaraja. Henkilö, jonka verestä mitataan 1 promille alkoholia tai vastaavasti uloshengitysilmaasta 0,5 milligrammaa alkoholia litrasta, on jo kohtalaisen voimakkaasti päihtynyt. Ei ole mitään perustetta

sille, että vesiliikennejuopumuksen promilleraja on kaksi kertaa korkeampi kuin tieliikenteen ja näin ollen lähentelee jo tieliikenteessä määriteltyä törkeän rattijuopumuksen raja-arvoa. Poliisijohtaja Kimmo Hakosen mukaan olisi vakavasti harkittava veneilijöiden promillerajan laskemista: "Yksi promille alkoholia veressä on liikaa nopean tai suuren vapaa-ajan aluksen kipparille. Tieliikenteen promillerajoja olisi harkittava myös vesiliikenteessä." Aiemmin saman laki-aloitteen hylkäämistä on perusteltu sillä, että suuri yleisö vastustaisi veneilyn promillerajan laskemista. Kesäkuussa julkaistun tutkimuksen mukaan kuitenkin lähes kolme neljästä suomalaisesta laskisi nykyistä yhden promillen rajaa. Puolet kannattaa promillerajan laskemista samalle tasolle kuin autoilijoille, neljännes on nol-larajan kannalla.

Myös vesiskoottereilla ja muilla niihin rinnastettavilla moottorikäyttöisillä vesikulkuneuvoilla liikkuminen tulee liittää vesiliikennejuopumusta säätelevän lainsäädännön piiriin. Vesiliikenteen turvallisuuden parantamiseksi ja kuolemaan johtavien onnettomuuksien vähentämiseksi on vesiliikennejuopumuksen promilleraja muutettava yhdenmukaiseksi tieliikenteessä voimassa olevan 0,5 promillen rajan kanssa.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

rikoslain 23 luvun 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 23 luvun 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1198/2002, seuraavasti:

23 luku

Liikenne rikoksista

5 §

Vesiliikennejuopumus

Joka ohjailee alusta tai muuta moottorikäyttöistä vesikulkuneuvoa tai toimii aluksessa sen kulun turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavassa tehtävässä

1) nautittuaan alkoholia niin, että hänen vereensä alkoholipitoisuus tehtävän aikana tai sen jälkeen on vähintään 0,5 promillea tai että hänellä tällöin on vähintään 0,25 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa tai että hänen

kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut, tai

2) käytettyään muuta huumavaa ainetta kuin alkoholia tai tällaista ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on heikentynyt,

ja jos olosuhteet ovat sellaiset, että teko on omiaan aiheuttamaan vaaraa kuljettajan tai toisen henkilön turvallisuudelle, on tuomittava *vesiliikennejuopumuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 20 päivänä kesäkuuta 2007

Pertti Hemmilä /kok